

مجری برنامه آفتاب مهتاب:

اعجاز تئاتر برای بچه‌ها را با هیچ چیز عوض نمی‌کنم

ندا روزبه

برنامه تلویزیونی «آفتاب مهتاب» اولین برنامه مسابقه‌ای ویژه خردسال است که از زمستان سال گذشته تاکنون از شبکه پویا پخش می‌شود. این برنامه که با محوریت مسابقه و بازی، کودکان را به تحرک و بازی‌های جمعی تشویق می‌کند، از ابتدای پخش تا به الان با استقبال چشم‌گیری در بین مخاطبان به‌ویژه کودکان روبرو شده است. پیرو این بازخورد با امیر حسین انصافی، یکی از مجریان «آفتاب مهتاب» که از هنرمندان با سابقه و همچنین از چهره‌های محبوب بچه‌هاست، به گفتگو نشستیم که می‌خوانید:

شما واقعا مصداق بارز آن ضرب‌المثل هستی که می‌گوید: «از هر انگشتش یک هنر می‌بارد». نویسنده‌ی، بازیگری، کارگردانی، مجری‌گری، صداپیشگی، نقالی، آهنگسازی، نوازندگی، ترانه‌سرای بی‌... فکر می‌کنید باز خورد کدام یک از هنرهایتان در بین مخاطبان بیشتر بوده و شما را بیشتر با آن می‌شناسند؟

اول این که شما لطف دارید. به واسطه کارهایی که در طی این سال‌ها در حوزه نمایش کودک تلویزیون و تئاتر انجام داده‌ام، من را بیشتر به‌عنوان بازیگر کودک می‌شناسند. گرچه نمایش‌های آیینی سنتی بزرگسال زیادی داشته‌ام و اصلا کار اصلی من هنرهای آیینی سنتی ایرانی است و به واسطه نمایش‌های سنتی ایرانی برای کودک، به این راه کشیده شدم. در واقع من از حدود دو دهه پیش شروع کردم به اجرای نمایش‌های سنتی برای کودکان

کار در حوزه کودک برای من دارد قابل‌قیاس با هیچ کدام از کارهای دیگری که انجام می‌دهم، نیست. منظورم کاری است که رودررو با مخاطب قرار می‌گیریم؛ چه تئاتر، چه ضبط برنامه تلویزیونی همراه بچه‌ها باشد. انرژی‌ای که بچه‌ها به ما می‌دهند باعث فراموش شدن خستگی و فشرده‌گی کار می‌شود.

در طی سال‌هایی که در کانون پرورش فکری بودم، اجرای تئاتر سیار در نقاط مناطق صفر و محروم مرزی، داشتم. در واقع ما با یک تریلی سیار به آن مناطق می‌رفتیم، تریلی استیج می‌شد و برای بچه‌ها تئاتر اجرا می‌کردیم. با این که آن برنامه و کلاجرهای سالیانه ما بودجه مالی خیلی ضعیفی داشت ولی واقعا لبخند بچه‌هایی که تا به حال در طول زندگی‌شان تئاتر ندیده بودند و آن اولین مواجهه‌شان با تئاتر بود را با هیچ چیزی عوض نمی‌کردم و هر سال داوطلب اجرای برنامه تئاتر سیار بودم. آن‌ها بچه‌هایی بودند که اصلا نمی‌دانستند تئاتر چیست. تجربه حس کردن این که اجرای این تئاتر بر آن‌ها یک تأثیری گذاشته که در ذهن بعضی‌هایشان حتی تا سالیان سال خواهد ماند؛ واقعا با هیچ کدام از تجربه‌هایم قابل‌مقایسه نیست. چون خود من هنوز هم تئاترهایی را که در کودکی از اساتید و عزیزانم دیده‌ام، در ذهنم هست. مثل نمایش «نون مثل نظم» که در دوران پیش‌دبستانی‌ام، سال هفتاد و هفت از عموهای فیتله‌ای دیدم. دیدن آن تئاتر در ذهنم این را متبادر کرد که مثلا من هم می‌توانم بعدها چنین نمایشی را کار کنم و برای بچه‌ها یک حرفی را بزنم. با این که در یک خانواده هنری بزرگ شده بودم ولی دیدن آن نمایش بود که این موضوع را به ذهنم آورد. این اعجازی که تئاتر برای بچه‌ها دارد را، با هیچ چیزی عوض نمی‌کنم و هیچ‌گاه حتی زمان‌هایی که مشغول ضبط برنامه تلویزیونی هستیم، باز هم تئاتر را تعطیل نمی‌کنم. یعنی به موازات ضبط برنامه‌هایمان، همیشه مستمر تئاتر کار می‌کنم و اجرای نمایش برای بچه‌ها را در سالن‌های مختلف ادامه می‌دهم.

این طرز فکر و نگاهتان ارزشمند است؛ آن هم در دورانی که اغلب کارگردان‌ها به دلایل مختلف و عمدتاً عدم حمایت به این بخش ورود نمی‌کنند.

ممنونم، خب متأسفانه یک‌دوره تخصص در آن کم است. البته اخیرا چه در تئاتر و چه در سینما به سمت این حوزه آمده‌اند اما نگاه، نگاه گیشه تجاری است. اکثر فیلم‌های این بخش بیشتر از هر چیزی رنگ و لعاب دارند. در واقع بابت افکت‌ها، عوامل بصری، دکور، گریم، لباس و در کل برای حقه‌های تصویری این آثار خرج‌های آن‌چنانی می‌شود ولی به دلیل این که تخصص در آن‌ها واقعا کم است، غالباً اثری می‌شوند در سطح و گیشه. جدا از مسئله کمبود تخصص چه در تئاتر و چه در سینمای کودک، متأسفانه این حوزه دست‌کم گرفته می‌شود. یعنی نمی‌دانند

مثل خیمه‌شب‌بازی، صندوق بازی، جی‌جی وی‌جی و... تا بتوانم این نمایشها را برای بچه‌ها احیا و اجرا کنم. در مسیر اجرای این نمایش‌ها، پیشنهادهای متفاوتی در زمینه اجرای کودک از تلویزیون می‌شد. مثلا به‌عنوان بازیگر در برنامه‌های تلویزیونی «پاشو، پاشو کوچولو»، «شهرک رنگین‌کمان»، «کارگاه اسباب‌بازی‌ها» و... یا به‌عنوان صداپیشه در برنامه‌های دیگری مثل «شبکه کوچک»، «لوبیا فردا زود بیا»، «مدرسه جنگلی» و... که دیگر پایه به عرصه اجرا، بازی و صداپیشگی در تلویزیون باز شد ولی سابق بر آن هنرهای آیینی و سنتی کودک و بزرگسال را کار می‌کردم.

اگر قرار بود فقط شما را با یکی از هنرهایی که دارید می‌شناختند، کدام یک را انتخاب می‌کردید؟

قطعاً کار برای کودک را انتخاب می‌کردم، چه نوشتن و چه بازیگری برای کودک. لذتی که

این اعجازی که تئاتر برای بچه‌ها دارد را، با هیچ چیزی عوض نمی‌کنم و هیچ‌گاه حتی زمان‌هایی که مشغول ضبط برنامه تلویزیونی هستیم، باز هم تئاتر را تعطیل نمی‌کنم. یعنی به موازات ضبط برنامه‌هایمان، همیشه مستمر تئاتر کار می‌کنم.